

та музика, безъ да се напълно освободи отъ природната поезия. Творби: (най-важни) — Седемъ симфонии, симфонични поеми, и сюити — „Приказка“, „Финландия“, „Туонелския лебедъ“, „Дъщерята на Похиола“, „Океанидитъ“, „Исторически сцени“, две сюити, „Панъ и ехо“ — танцово интермецо, „Бардътъ“, единъ концертъ за цигулка съ оркестъръ, цигулкови пиеси съ оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, „Академична празнична кантата“, „Моята родина“ и др. творби за смѣсенъ хоръ и оркестъръ; операта „Девоичката отъ Турме“, една мелодраматична пантомима; музика къмъ нѣколко драми: „Кралъ Христианъ II“, „Белзацаръ“, „Буря“ (Шекспиръ), клавирни нѣща, пѣсни за мъжки хоръ и др.

Сигети, Йозефъ — Szigeti, Joseph — виденъ унгарски цигуларь-виртуозъ, род. 2 септ. 1892 въ Буда-пеща, ученикъ тамъ на Йено Хубай, концертира съ голѣмъ успѣхъ по цѣлъ свѣтъ; изпълнявайки творби на мо-



Йозефъ Сигети

дерни композити, С. се явява като голѣмъ ратникъ на новата музика. Французското правителство го е удостоило за високото му изкуство презъ 1930 съ кръста на „Почетния легионъ“.

Сигнална трѣба — (гл. Бюгелхорна).

Сигнатури — се наричатъ числата и знаковетъ, употребими при генералбаса.

Сигнумъ, лат. *signum* — въ мензурната нотопись, *signa externa* — знаковетъ, които сж били поставяни въ началото при ключа на една музикална творба — за точното означаване на мензурата — чрезъ числа и знакове. *Signa intrinseca* — обротно, отнася се до особеното групиране на нотитъ.

Сила, Едуардъ — Silas, Eduard — виденъ холандски пианистъ, органистъ и композитъ, род. 22 авг. 1827 въ Амстердамъ, умр. 8 февр. 1919 въ Лондонъ, като дете-феноменъ, още отъ рано започва да се явява на концерти, въ ансамблъ и соло; 1842 постѣпва въ Парижката консерватория, като ученикъ на Бenua, Халеви и Калкбренеръ, и взема първа награда по органъ. Следъ 8 годишно учение въ консерваторията, отива органистъ въ Лондонъ и преподавателъ въ тамошното музикално училище „Guildhall“ и, същевременно, въ Кралската музикална академия. Творби: 3 симфонии, 3 увертюри — за оркестъръ, „Шотландска фантазия“ и два концерта за пиано съ оркестъръ, една опера, една оратория, кантати, камерна и църковна музика, композиции за органъ и чело, и пѣсни.

Силверъ, Шарлъ — Silver, Charles — французски оперенъ композитъ, род. 16 апр. 1868 въ Парижъ, ученикъ на Масне и Дюбуа въ консерваторията, носителъ на Римската премия, сега професоръ въ консерваторията. Творби: „Сицилийска рапсодия“, „Карнавална поема“, „Балетътъ на царичата“ и увертюра „Беренисъ“ — за оркестъръ, оперитъ: „Красавицата на спящия лещъ“, „Мириана“, „Оградата“, „Бабата“, „Укротената лоша жена“, балетната опера „Нейжилда“, филмова музика „Кржгътъ на нощта“, ораторията „Тобия“, хорови пѣсни и др.

Симиле, ит. *simile* — по сжщия начинъ. Пише се въ началото, за да се покаже, че единъ технически начинъ на изпълнение ще продължава и въ по-нататъшното течение на музиката. Среща се, най-често, въ инструментивната музика: упражнения, етюди.